

Een voorjaarswandeling van het Genootschap van St. Jakob – 17 kilometer langs het karakter van Hoorn

Zaterdagmorgen 14 maart om klokslag tien uur verzamelde zich een gezelschap van ca. 40 wandelaars van het Genootschap van Sint Jacob bij het Meysa Döner Center, recht tegenover het station van Hoorn. De sfeer was verwachtingsvol: een wandeling van zeventien kilometer lag voor hen, zorgvuldig uitgedacht door gids Ans Zonneveld.

Het bleek een traject dat al snel lof oogstte onder de deelnemers. De route combineerde karakteristieke stadsgezichten, verrassende groene plekken en – voor een stadstocht niet onbelangrijk – lange stukken die vrijwel verkeersluw waren.

Van het Noorderplantsoen naar de oude stadspoorten

De tocht begon in het Noorderplantsoen, waar een imposante boom van meer dan een eeuw oud de wandelaars begroette. Deze groene oase vormt een stille herinnering aan het negentiende-eeuwse stadsparkdenken: ruimte voor rust, schaduw en beschouwing.

Via de Noorderstraat liep het gezelschap verder richting de historische stad. Onderweg passeerden de wandelaars nog een bijzondere witte esdoorn, eveneens ruim honderd jaar oud – een levend monument dat al generaties Hoornaren heeft zien passeren.

Even later verscheen de monumentale Oosterpoort in het straatbeeld. Deze indrukwekkende poort uit de 16e eeuw vormde ooit een belangrijke toegang tot de stad voor vee en handelaren. Met haar robuuste toren en klassieke ornamenten herinnert zij aan Hoorns welvarende periode in de tijd van de zeehandel.

Langs vesten, parken en havens

Via de Achter de Vest ging de wandeling richting het Julianapark, een park uit het begin van de twintigste eeuw met brede lanen en oude bomen. Na een kleine omweg teneinde het zogenaamde 'drijvende gedicht' te zien

liggen in de vijver aan de Binnenluiendijk. De betonnen letters vormen woorden, een creatie van kunstenaar Jan Merx. Het luidt als volgt:

*De liefde bezit de tijd
De tijd is geen werkelijkheid
De werkelijkheid bestaat alleen in de droom
De droom van dood en genot
Vertelt het geluk
Het geluk leeft in de liefde
De liefde onsterfelijk maakt
Het leven gelukkig vergankelijk.*

Daarna volgde een cirkel langs de Binnenhaven. Daar wachtte een van de iconen van de stad: de Hoofdtoren. Deze stoere verdedigingstoren uit 1532 staat als een wachtersfiguur aan de havenmond. Boven in de toren bevonden zich ooit de rode en groene signaallichten – de “mannelijkes” – waarmee schepen veilig de haven werden binnen geloodst.

Bij het passeren van de Appelhaven viel het oog op een bijzonder huis: gebouwd in de vorm van een kleine kapel, alsof een stukje kerkarchitectuur zich achter de woonstraat had verstopt. We liepen over een stenen brug naar het eiland Venidise. Hier aan de Bierkade ligt een klein parkje dat bijna meditatieve rust uitstraalt, een verrassende stilteplek midden in de historische havenomgeving.

Oude handel, bruggen en zeeverhalen

Via de Korenmarkt en de Hoge Brug ging het richting Nieuwendam, waarna de groep uitkwam bij de Hoofdpoort. Aan de voet van deze historische plek staan de beroemde Scheepsjongens van Bontekoe: Padde, Hajo en Rolf – figuren uit het avonturenverhaal over de reis van kapitein Bontekoe.

Een recent toegevoegd beeld (levensecht ingekleurd) stelt Willem de Bruin voor. Voor de wandelaars een aardige anekdote: deze oud-marineman uit Den Helder gebruikt zijn deelname aan wandeltochten als een persoonlijke strategie om “in het gareel te blijven”.

Musea, gevangensmuren en het water

Na de Oosterbrug volgde een rondgang over het voormalige Oostereiland, tegenwoordig een cultureel gebied. Hier bevinden zich onder andere het Museum van de 20e Eeuw en de bioscoop Cinema Oostereiland.

Het complex was ooit een gevangenis, in de volksmond De Krententuin genoemd – een plek waar geschiedenis, strafrecht en maritiem erfgoed elkaar kruisen.

Na het passeren van het Centrum Varend Erfgoed liep de route langs het stadsstrand.

Daar wachtte een welkome pauze in de kantine van tennisvereniging De Hulk, waar de groep een uur lang kon lunchen en op krachten komen.

Hagel, cultuur en een waardig einde

Rond twee uur 's middags, opnieuw verrast door een korte maar pittige hagelbui, vervolgde de groep de tocht langs de Schouwburg Het Park. In de omgeving liggen diverse kunstwerken en

het oorlogsmonument van Hoorn, die herinneren aan de geschiedenis en het culturele leven van de stad.

Een gids met verbeeldingskracht

Dankzij de beeldende verhalen en enthousiaste begeleiding van Ans kwam de geschiedenis van de stad tot leven. Haar brede armgebaren leken soms bijna de contouren van de oude stadsmuren te tekenen.

Tot besluit

Toen de middag ten einde liep en de groep zich opsplijste – een deel richting station, een ander deel nog even nagenietend bij een

afscheidsborrel – bleef één indruk bij vrijwel alle deelnemers hangen: deze wandeling had het karakter van een kleine ontdekkingsreis door het hart van Hoorn.

Dat het onderweg ook nog even hagelde, deed daar weinig aan af. Integendeel, het gaf de wandeling bijna een pelgrimstintje – alsof de deelnemers alvast een kleine voorproef kregen van wat langere tochten kunnen brengen.

De deelnemers van het Genootschap van Sint Jacob keerden huiswaarts met frisse wangen, volle geheugenkaarten en een hoofd vol verhalen.

Dank aan: Rink, Jans, John, Cees, Anneke, Kees, Willem, Marisca, Carla, Timo, Henk, André, Hans, Fred, Liesbeth, Arianne, Margit, Vronie, Jans, Carla, Marianne, Annet, Co, Marja, Margriet, Bert, Diny, Karen, Hendrik, Ans, Simone, Ton, Petra, Joke, Moniek, Mick, Gerdy, Gerard

Een hartelijke groet en hopelijk tot een volgende keer, Ron Kuiken

*P.s.: Ans leidde zaterdag de dans, met glans, bravour en 'elegance'
Voor haar Hoorn brak zij een lans, haar Hop, haar havenkrans,
Gans haar schare van fans, voelde zich "in balans met Ans".*